

Wdringsforslagene Nr. 6 og 7 gaa blot ud paa, at Ordet „Briskpenge“, der ved en Feiltagelse er bleven staaende som Rest fra en tidligere Tilstand, bortfalder. — Jeg har endnu kun et Wdringsforslag tilbage, nemlig det til Lovforslagets § 54. Paragrafen gaar ud paa, at, „naar de Løbsserierne vedkommende Regnskaber ere reviderede, fremlægges de paa et for Løbserne bekvemt Sted til almindeligt Gjennemsyn for Vedkommende. Indsigelser, som maatte fremkomme imod Regnskaberne fra Løbsinspektørerne eller Løbserne, blive, inden Decision findes Sted, at afgjøre af Ministeren.“ Der har jeg ment, at det er rettere, at de Indsigelser, som mulig kunde gjøres mod Regnskaberne, først sendes til Ministeren efter Decisionen, da jeg ellers frygter for, at Ministeren vilde kunne faae flere saadanne, maasse temmelig ubetydelige Spørgsmaal af afgjøre, end egentlig er rigtigt. Feril indskrænke de Wdringsforslag sig, som jeg har stillet til Lovforslaget.

Ordføreren (Berg): Da Udvalget har tiltraadt de af den ærede Minister stillede og af ham omtalte Wdringsforslag, som i Alt væsentlig kun havende redaktionel Betydning, skal jeg ikke nærmere omtale dem. De Forslag, der ere stillede af mig, ere overveiede i Udvalget og have ikke fra nogen Side mødt Modstand; man har ønsket, at jeg som Ordfører stillede og begrundede dem. Det Første er kun en lille Redaktionsændring. Under Nr. 9 er der en Wdring, som Ministeren har Noget imod. Da dette Forslag ikke har videre Betydning, ialtsald ikke nogen Betydning, som jeg lægger stor Vægt paa, og da det er det eneste Punkt i Lovforslaget, hvor der saaledes bliver nogen Dissens mellem Ministeren og Udvalget, har jeg ingen Betænkning ved at tage dette mit Forslag under Nr. 9 tilbage.

Formanden (Krabbe): Wdringsforslaget under Nr. 9 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det. (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Ordføreren (Berg): Der foreligger nu kun et Forslag til Løbsloven af mig under Nr. 4, det er et Forslag, som væsentligst er en Redaktionsændring, men som tillige indeholder nogen Realitet, og jeg vil bede ærede Medlemmer høre den korte Forklaring, jeg skal give om dette Spørgsmaal; men med Formandens Tilladelse maa jeg da i Forbindelse hermed omtale det Forslag, som er stillet til Lønningssloven, thi det er Grundlaget for dette Forslag under Nr. 4. Saaledes som Lønningssloven blev affattet ved anden Behandling, var Stillingen den, at ved de Løbsserier, som have mere end een Løbs, og det er de allerfleste, omtrent de 45 af 66, skulde den Regel gjælde, at, naar der f. Ex. var to Løbs ved et Løbseri, og dette Gjennemsnitsindtægt i

de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1879 havde udgjort mindst 1,750 Kr., saa ikke just skulde, men kunde Ministeren i Genhold til Løbslovens § 42, 2det Stykke, dele Løbsfortjenesten ulige mellem disse to Løbs, saaledes at den ene fik 1½ Part og den yngre 1 Part. Ved et saadant Løbseri vilde altsaa efter disse Bestemmelser den ældste Løbs faae 1,050 Kr., den yngre 700 Kr., og man har derfor efter Lovforslagets Affattelse, hvorved man er bleven staaende, ikke tænkt, at de skulde have noget Alders- eller Lønningstillæg. Med Hensyn til Pensionbestemmelserne for disse Løbs er der fastsat i § 46, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, at, naar en af disse ældste Løbs ved et Løbseri med ulige Deling gaar af, beholder han ½ af sin Løn, det vil sige den halve Løbsfortjeneste, som atter vil svare til mindst 350 Kr. som Pension, og den, der træder i hans Sted, vil da ikke faae dette Tillæg, saalænge den Anden nyder Pensionen. Alt dette have vi ikke rørt ved. Der bliver da tilbage, naar man borttager Frederikshavn's og Girtsholmen's Løbsserier, ca. 75 Løbs, for hvilke Lønningerne ere lavere end det i Loven nævnte Beløb, og som derfor efter denne Bestemmelse ikke ville kunne kræve ulige Deling, og med Hensyn til disse sige vi nu, at, hvor de ikke have naaet det forlangte Beløb, maa de faae Alderstilleg paa indtil 200 Kr. Det vil altsaa sige, at, naar Løbserne, enten det nu er Enkeltløbs eller andre Løbs, som maatte have lige Deling, ikke have naaet en Gjennemsnitsindtægt for de nævnte 5 Aar indtil 1ste Januar 1879 af 875 Kr., saa maatte de, naar de vare komne mellem de 40 ældste Løbs, faae et saadant Alderstilleg. Ved nyere at overveie denne Stilling, er man kommen til at indse, at der kan være Løbs, der f. Ex. staa paa 860 Kr., naar man kunde gjøre op, hvilken Indtægt, de havde havt i disse 5 Aar, og en saadan Løbs vil da, hvorledes end Løbseriet er, faae 200 Kr. i Alderstilleg. Det kan imidlertid hende, at Naboløbsen, som ogsaa er Enkelts, paa Grund af et vist Held eller maasse paa Grund af en noget større Sver i Tjenesten, kan have havt noget Mere i Gjennemsnit, altsaa over 875 Kr. Han vil da ikke faae noget Alderstilleg efter disse Bestemmelser, og han kommer da maasse, paa Grund af sin Fald og Nidjærhed i Tjenesten, til at miste for Livstid et saadant Alderstilleg paa 200 Kr., som den anden Løbs maasse paa Grund af Efterladenhed eller maasse af andre Grunde faar. Dette vilde imidlertid være en Uretfærdighed og en Ubillighed imod de Vedkommende, og da Administrationen ikke kan nysigtig oplyse os nærmere om hele dette Forhold, fordi de foreliggende Dplysninger kun angaa Femaaaret 1873—77; men de fra 1874—78, som egentlig skulde lægges til Grund, endnu ikke ere færdige, har man, for at værges Lovgivningsmagten og